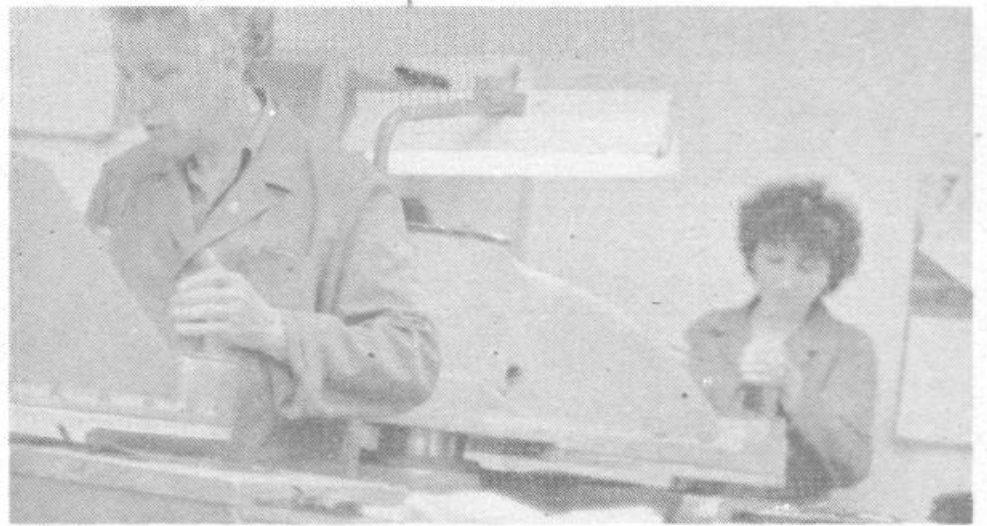

Motiv iz prirezovalnice in šivalnice čevljev

ZMAGA POSTAJA IZVOZNIK

23 tisoč za najbolj pridne

Med izvoznike se bo v naši občini vpisalo tudi Proizvodno in trgovsko podjetje Zmaga, Mivka 25. Z nizozemsko firmo ASPO so s pomočjo delovne organizacije Ciciban iz Mirna sklenili pogodbo o dobavi deset tisoč parov ženske obutve. V poskusni pošiljki je bilo 1500 parov ženskih sandal.

O aktualnih dogajanjih v tej delovni organizaciji smo se pogovarjali z direktorjem Ivanom Maroškom.

»Naša delovna organizacija bo praznovala oktobra 30 letnico delovanja. Okrog 220 delavk in delavcev se zlija v delavnice na Mivko 25 (Trnovo), v tovarno v Mokronogu

ter obrat na Gallusovem nabrežju. Precej jih vsak dan stopa tudi v prodajalne in popravljavnice v Ljubljani, Kamniku, Celju, Mariboru, Novem mestu, Kopru, Starem trgu in Beogradu.«

Kaj izdelujete v Zmagi in pod kakšnimi pogoji?

»Na Trnovem izdelamo dnevno od 600 do 700 parov ženske modne obutve. Delavnici na Gallusovem nabrežju in v Mokronogu naredita dnevno okrog 700 parov ženske zaščitne obutve. Na Gallusovem nabrežju pa

znajo narediti tudi čine in športne kape. Samoupravni sporazum o dobavi usnja nam zagotavlja sorazmerno redno dotok tega materiala iz usnjarn Vrhnika, Konus, Šoštanj in Šmartno. Bolj kot repromaterial nas muči pomanjkanje obratnih sredstev in poslabšana likvidnost. To predvsem zaradi neurejene dobave vseh materialov, kar zahteva prevelike zaloge materiala.«

Vas razporejenost na tri lokacije ne ovira pri delu?

»Resnično je še večja razkropljenost, vendar ta ne predstavlja večjih ovir. Kot proizvodno – trgovska organizacija pač ne moremo biti drugače organizirani. Bolj nas težijo premajhni prostori na Mivki. Predvsem nimamo pravih skladiščnih prostorov, v katere bi lahko postavili obutev, ki jo izdelujemo približno pol leta pred uporabno sezono. To nas še posebno ovira sedaj, ko bi lahko na našem tržišču prodali do 25 tisoč parov obutve več. V trgovinah je zaradi izjemnega izvoza velikih izdelovalcev ženske obutve nastal prostor za manjše tovarne. Če bi imeli prostor, bi lahko zaposlili okrog 35 novih delavk.

Z izvršnim svetom smo se že pogovarjali o možnostih novogradnje. Novo tovarno naj bi zgradili v stari opekarni na Vrhovcih.«

ZMAGA je pretežno ženski kolektiv.

»Prevladujejo ženske. Med njimi je največ mladih. To povečuje odsotnost z dela. Zato so večkrat ogrožene cele faze proizvodnje. Osební dohodki so v povprečju okrog 12 tisoč dinarjev. Na normiranih delih pa znatno presegajo to številko in sežejo do 23 tisoč dinarjev. Zanimivo je, da v naši delovni organizaciji ni fluktuacije.«

Ker delate v starih prostorih, upamo, da ste vanje postavili vsaj sodobne stroje.

»Pri nas imamo najnovejšo stroje. Štiri petine smo jih uvozili iz ZRN in ti nam omogočajo izdelavo resnično kakovostnih ženskih sandal (50 odstotkov) in ženske modne obutve.« STANE JESENOVEC

DELAVNEJŠI STIKI Z LJUDMI

Uporabne surovine v »Surovino«

Zakaj se je delavcev in vodstva delovne organizacije SUROVINA TOZD Ljubljana, Cesta dveh cesarjev 370 prijel občutek malodušja? Res, le zaradi tega, ker ne pomnijo, kdaj so bili prvič (zadnjič) obravnavani v našem časniku ali morda zato, ker odrinjeni na mestni rob dolgo čakajo na novo, predvsem terensko boljšo lokacijo. Nova namestitev bi morala imeti tudi industrijski tir. Upamo lahko le to, da jih ta nelagodnost ne bo pognala iz naše občine na drugo občinsko ozem-

lje.

Če bi zapisali, da je ta temeljna organizacija zasidrana le v naši občini, bi naredili krivico njihovim delavcem, ki skrbijo za zbiranje in predelavo odpadkov v Trebnjem, Trbovljah, Kranju in Novi Gorici. Kljub temu je SUROVINA TOZD Ljubljana le naša organizacija. Od 140 delavcev TOZD jih je polovico v Ljubljani in sicer na odkupnih mestih na Šmartinski 24, Komenskega 30 ter Cesti dveh cesarjev 370. Razumljivo je, da

prevladujejo delavci, ki so v naši občini, saj je tu ustaljen tudi upravni del tozda.

Potem ko smo spoznali krajevno in organizacijsko razporeditev, naj predstavimo še njihovo dosedanje in bodočo dejavnost. Že iz naslova celotne delovne organizacije, ki ima sedež v Mariboru, »Delovna organizacija za zbiranje in predelavo odpadkov SUROVINA« lahko razberemo tudi aktivnost ljubljanskega tozda. V lanskem, jubilejnem letu (30 let) so vsi delavci SUROVINE zbrali 156.500 ton odpadnih materialov. Delavci ljubljanskega tozda so k tej količini prispevali 45 tisoč ton jeklenih odpadkov, odpadkov barvnih kovin, stekla, gume in papirja.

Pri zbiranju odpadnih surovin sledijo v zadnjem času zanimivim gibanjem. V organizacijah združenega dela dobivajo vse manj jeklenih odpadkov. Zato je več vzrokov. Manjša proizvodnja, skrbnejša izraba in pomanjkanje repromateriala. Zato v SUROVINI TOZD LJUBLJANA pričakujejo, da bodo postali vnetejši zbiralci jeklenih odpadkov občani. Tako kot zbiralne akcije papirja, naj bi organizirali tudi akcije zbiranja jeklenih odpadkov. Da te niso nepotrebne, dokazuje primer iz KS Brezovica, kjer so zbrali kar 5440 kg pločevine. V Surovini le poudarjajo, da pričakujejo zbrano surovino na enem mestu in skupnega plačnika.

Na enak način so pripravljeni odkupiti tudi steklo, gumo in papir. Na klic hišnega sveta, krajevne skupnosti ali organizacije so pripravljeni priti s svojim vozilom po večjo količino zbranih odpadnih materialov.

Ker akcije še niso najbolj pogoste, občani pa marljivo vozijo uporabne odpadke na ljubljansko (in druga) smetišče, imajo v Surovini le še tale predlog: že pri nalaganju materiala na prikolico ločite uporabne materiale od neuporabnih. Jeklene odpadke, steklo, gume in papir lahko odložite pri vhodu na smetišče na Cesti dveh cesarjev v posebne kontejnerje. STANE JESENOVEC

Za gospodarno delo bi delavci Surovine potrebovali več prostora

DOBRO DELO SE SAMO HVALI

Tovarne pozabljajo na kakovost

Mislim, da se ne zna ujeziti. Tudi na tiste ne, ki že nekaj mesecev ne pridejo po obnovljeno kolo. Pa so prosili, naj ga mojster Mirko Simčič iz Lavrice popravi v enem ali dveh dneh. Le nejevoljen je, ker je odrekel čas in svojo dobro voljo drugi stranki. In, ker njegovo delo še vedno ni plačano. Tudi delavnica je pretesna za hrambo.

»Štirinajst let mi je bilo, ko sem se pričel v Tribuni učiti za mehanika koles in motorjev. Potem sem imel dolga leta delavnico na Škofljici in Lavrici. Kljub temu, da sem že nekaj let upokojen, ne morem zatajiti svojega znanja in umiriti delovne žilice. Ljudje me prosijo, naj jim spet usposobim kolo ali obnovim motor. Rad jim ustrežem«, se je razgovoril mladostni 69-letnik.

Se danes spleča popravljati kolesa? »Komaj. Rezervni deli so dragi. Težko jih dobim. Material je slab. Kolesa so ne-

strokovno centrirana. Obroči so šibki. Slabi so ležaji. Tudi ob skrbni negi se prehitro kvarijo. Za delo ne upam preveč računati. Zato mi sinovi upravičeno pravijo, da delam skoraj zastoj.«

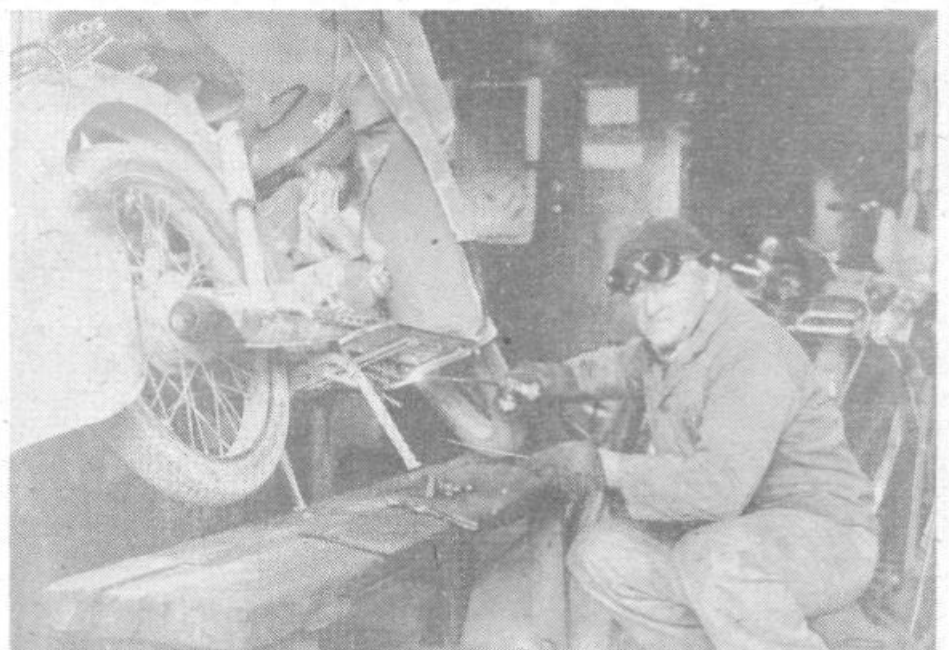
So mopedi boljši?

»Ne. Tu okrog so ceste makadamske. Po dveh letih in mnogih popravilih se lastniki lahko poslovijo od njih. Kljub temu, da so tako dragi, so taki, da z njimi ne smeš nikamor zadeti. V tovarni sploh ne znajo centrirati »špic«. Zato prihajajo k meni od blizu in daleč, da kolesa pravilno centriram. Največkrat zamenjam precej osti, da ne bi prišlo do resnejše poškodbe kolesnega obroča in voznika.«

Ni veliko popraviljalcev koles in mopedov. Se to pozna pri vas?

»Seveda. Ljudje prihajajo z najrazličnejših strani. Prav bi bilo, da bi tudi mlajši mehaniki poprijeli za tako delo.«

S. J.

»Poštarski mopedi so pri meni v dobri oskrbi. Največkrat jih pripeljejo fantje popoldne, zjutraj spet sedijo nanje. Prav bi bilo, da bi jim v poštnem podjetju dali več denarja za vzdrževanje,« je potegnil s poštarji Mirko.